

ПРОВИНЦИАЛЕНЪ ГРАДЪ

Наоколо зеленитѣ баири
напомнятѣ твойтѣ скжпи, детски дни.
И днесъ латерната отново свири
забравения валсѣ отъ младини.

Тукъ въздухътъ е топълъ и наситенъ
отъ скучни анекдоти и шеги.
Отъ прагъ на прагъ, отъ дворъ на дворъ прелитатъ,
за да не се повърнатъ, може би.

Пакъ нѣкои Монтеки, Капулети
обсжждатъ своя глупавъ, старъ раздоръ,
защото въ презнощъ скритомъ Жулиета
е минала високия стоборъ.

Или по късно негде вити порти
сж скърцали отъ вѣтъра едвамъ,
а Вертеръ е цѣлувалъ своята Лоти,
изпълненъ цѣлъ съ божественъ, свѣтълъ пламъ.

Тѣй времето безшумно отминава.
Живота ту замира, ту върви.
Изчезватъ хората. Не остаряватъ
на младостта възторженитѣ дни.